

Ο γέροντας και το άσπρο άλογο

Του ΛΑΟ ΤΣΕ

Ένας γέροντας ζούσε σ' ένα χωριό πολύ φτωχός, αλλά ακόμα και βασιλιάδες τον ζήλευαν, γιατί είχε στην κατοχή του ένα πανέμορφο άσπρο άλογο. Οι βασιλιάδες του πρόσφεραν αμύθητα ποσά για το άλογο αλλά αυτός δεν το πουλούσε ποτέ.

Ένα πρωί δεν βρήκε το άλογο στο στάβλο. Όλο το χωριό μαζεύτηκε και οι άνθρωποι είπαν: «Ανόητε γέροντα, το ξέραμε ότι θα σου το έκλεβαν μια μέρα το άλογο. Καλύτερα να το είχες πουλήσει. Τι δυστυχία!» Ο γέροντας είπε: «Μην πηγαίνετε τόσο μακριά, να λέτε κάτι τέτοιο. Αυτό που συμβαίνει είναι, ότι το άλογο δεν είναι στο στάβλο. Αυτό είναι το γεγονός. Όλα τα άλλα είναι κρίση. Αν είναι δυστυχία ή ευλογία, δεν το γνωρίζω, επειδή δεν γνωρίζω τι θα ακολουθήσει.»

Οι άνθρωποι κοροΐδευαν τον γέροντα. Το ήξεραν ανέκαθεν, ότι ήταν λίγο «ελαφρύς». Αλλά μετά από δεκαπέντε μέρες το άλογο γύρισε. Δεν το είχαν κλέψει παρά είχε φύγει μόνο του στην άγρια φύση. Και όχι μόνο γύρισε, αλλά είχε φέρει μαζί του και δώδεκα ακόμα άγρια άλογα. Πάλι μαζεύτηκαν οι άνθρωποι και είπαν: «Γέροντα είχες δίκιο. Τελικά, όντως αποδείχτηκε ευλογία». Ο γέροντας απάντησε: «Πάλι πηγαίνετε μακριά. Αυτό που συμβαίνει είναι, ότι το άλογο γύρισε. Διαβάζετε μία μονάχα λέξη από μια πρόταση - Πώς μπορείτε να κρίνετε ολόκληρο το βιβλίο;»

Ο γέροντας είχε έναν μοναχογιό, ο οποίος άρχισε να προπονεί τα άγρια άλογα. Μία μόλις εβδομάδα μετά, έπεσε από το άλογο και έσπασε τα πόδια του. Πάλι μαζεύτηκαν οι άνθρωποι και πάλι έκριναν : «Είχες δίκιο. Τελικά αποδείχτηκε δυστυχία. Ο μοναχογιός σου δεν μπορεί πια να χρησιμοποιήσει τα πόδια του· και ήταν το στήριγμα των γηρατειών του. Τώρα είσαι φτωχότερος από ποτέ.» Ο γέροντας απάντησε: «Έχετε μανία να κρίνετε. Αυτό που συμβαίνει είναι, ότι ο γιος μου έσπασε τα πόδια του. Κανείς δεν γνωρίζει, αν αυτό είναι δυστυχία η ευλογία. Η ζωή έρχεται σε στιγμές μόνο και περισσότερο από αυτό ποτέ δεν θα μπορέσετε ποτέ να δείτε.

Ξέσπασε πόλεμος στη χώρα. Όλοι οι νέοι άντρες του χωριού αναγκάστηκαν να πάνε στο στρατό. Μόνο ο γιος του γέροντα έμεινε πίσω, επειδή είχε σπασμένα πόδια. Όλο το χωριό γέμισε από θρήνους, καθώς ο πόλεμος δεν μπορούσε να κερδηθεί και όλοι ήξεραν ότι οι περισσότεροι νέοι άντρες δεν θα γυρνούσαν σπίτι τους. Οι άνθρωποι ήρθαν στον γέροντα και είπαν: «Είχες δίκιο. Αποδείχτηκε ευλογία». Ο γέροντας απάντησε: «Δεν σταματάτε να κρίνετε. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι πήραν τους γιούς σας στο στρατό και τον δικό μου γιό δεν τον πήρανε. Μόνο το Όλο γνωρίζει αν αυτό είναι μια ευλογία ή μια δυστυχία.»